

Deutro.

258

epbraim ⁊ manasse: ex autē alie erant in mōte bebal. Sacerdotes autē ⁊ leuite erāt in medio duoz montū ⁊ primo vertebant facies suas versus montē garzim ⁊ pnuiciabāt vna benedictioem modū q̄ p̄ dicit: et ois p̄ls cūstiens in vtroq; mōte r̄debat amē. postea vertebāt facies suas ad montē bebal pnuiciādo maledictōes oppositā: ⁊ vpls binc ⁊ inde r̄debat amē. Dicunt tñ illi qui erant in monte garzim stāc ad b̄ndicēdū eo q̄ sacerdotes ⁊ leuite pnuiciando benedictōes ⁊ vertebant facies suas ad illos: ⁊ eodem mō dicitur aliū stare ad maledicēdū. Q̄ sic leui iurat inter benedictōes tñ r̄o iā dicitā ē. P̄terias dicit q̄ aliq; d̄ribu leui erant in monte garzim: q̄ nō oēs erant necessarii ad pnuiciandū b̄ndictōes: s̄ nulli eoz erāt in mōte bebal.

oēs viros isrl̄ excelsa voce maledicē q̄ hō q̄ facit sculptile ⁊ p̄flatile abominatio nē dñi: op̄ manū artifi cū poitq; illō i abscōdito. Et r̄debit ois p̄ls ⁊ dicit amē. Maledicē q̄ nō honorat patrē suū ⁊ matrem suā. Et dicit ois p̄ls amē. Maledicē q̄ transfert terminos primi sui. Et dicit ois p̄ls amē. Maledicē q̄ errare facit cecū i iudicio. Et dicit ois p̄ls amē. Maledicē q̄ pervertit iudiciū ad uene pupilli ⁊ vidue. Et dicit ois p̄ls amē. Maledicē q̄ vomit cū vrozē p̄is sui ⁊ reuelat op̄m̄tū lectulū ei. Et dicit ois p̄ls amē. Maledicē q̄ vomit cū sorore sua filia p̄is sui vel m̄ris sue. Et dicit ois p̄ls amē. Maledicē q̄ vomit cū focru sua. Et dicit ois p̄ls amē. Maledicē q̄ clā p̄cussit primū suū. Et dicit ois p̄ls amē. Maledicē q̄ vomit cum vrozē primi sui. Et dicit ois p̄ls amē. Maledicē q̄ accipit mūnera vt p̄cutiat aiām sanguinis innocentis. Et dicit omnis p̄ls amē. Maledictus q̄ n̄ p̄manet in s̄monib; legis hui⁹: nec eos ope perficit. Et dicit omnis populus amen.

b Maledicē q̄ hō qui facit sculptile ⁊ p̄flatile ⁊ cōstatile ⁊ c. ⁊ sic p̄ter de alijs maledictōib; ⁊ benedictōibus oppositis. i Maledictus qui vilificat patrē. vilificat. n. peius ē q̄ non honorare. k Maledictus qui trāf. ter. pri. sui. p̄ talem transfatōem furantō p̄tem terre. primi. l Maledictus qui errare facit cecū in itinere. cecus vocatur hic non solum ille q̄ p̄uam̄s ē visu: quia tales non incedunt sine ductore cōmunit̄: sed etiam ille qui ignorat viam p̄ quam debet incedere. cetera patent. m Maledictus qui n̄ p̄manet. hic ponit maledictio ⁊ benedictio ei opposita respectu obseruantie ⁊ transgressions totius legis ge

neraliter: ⁊ sicut in alijs d̄ctis primo pnuiciabāt benedictio sup obseruantes: ⁊ maledictio sup transgredites legem in aliquo p̄ticulari mandato sicut in isto generaliter primo pnuiciabant leuite dicentes. Benedictus q̄ p̄manet in sermonibus legis huius ⁊ r̄fiso a p̄lo amen: pnuiciabāt maledictōes oppositam dicentes. Maledictus q̄ nō p̄manet ⁊ c.

Ben̄ audis. xxvii. eris vocē dñi dī tui vt facias atq; custodias oia mādata ei q̄ ego p̄cipio tibi hodie: faciet te dñs tuus excelsiorē cūcti gētib; q̄ versant̄ in terra. Venietq; sup te vniuersē b̄ndictioes iste ⁊ apphēdet te: si tñ p̄cepta ei audieris. B̄ndict⁹ tu in ciuitate: ⁊ b̄ndict⁹ in agro. B̄ndict⁹ fruct⁹ ventris tui ⁊ fruct⁹ t̄re tue: fructusq; iumētōz tuoz gregez armētōz tuoz ⁊ caule ouitū tuaz. B̄ndicta herrea tua: ⁊ b̄ndicte reliquie tue. B̄ndict⁹ eris ingrediens ⁊ egrediens. Habibit dñs inimicos tuos q̄ p̄surgent a duersuz te: corruētēs i cōspectu tuo. Per vnā viam veniet d̄re: ⁊ p̄ septē fugient a facie tua. emittz dñs b̄ndictōes sup cellaria tua ⁊ sup oia opa manū tuaz b̄ndicetq; tibi in terra quaz accepis. Suscitabit te dñs sibi in p̄lm̄ sanctū sicut iurauit tibi: si custodieris mādata dñi tui ⁊ ābulaueris in vjs ei⁹. Videbūtq; oēs t̄raz p̄li q̄ nomē dñi inuocātū sūt sup te. ⁊ t̄mebūt te. Abūdare te faciet dñs oibus bonis fructu vteri tui ⁊ fructu iumētōz tuoz: fructu terre tue quam iurauit dñs tuis: vt daret tibi

rum tuoz: quia te illis dabis pauperibus: ⁊ illi benedictē tibi. Constat etia bona dispositio domus in corpis incolūitate sine qua p̄dcta bona parum valent hominib; ideo subditur. b Benedictus eris ingrediens ⁊ c. q̄a intus ciuitatem ⁊ extra poteris cōuenienter exercere opa tibi cōuenientia: secundo solent homines desiderare inimicōz suozum p̄fessionem: ⁊ q̄stūm ad hoc dicit. Habibit dñs inimicos ⁊ c. e Per vnā viam veniet ⁊ c. modus est enim veniendi ad p̄selum. s. vnite ⁊ cōmunit̄: ⁊ modus fugiendi p̄ diuersas vias. tercio desiderat boies fame celēt: utatē in bonitate ⁊ q̄stūm ad hoc d̄r.

Capit. xxvii. **B**en̄ audis. xxvii. eris vocē dñi dī tui vt facias atq; custodias oia mādata ei q̄ ego p̄cipio tibi hodie: faciet te dñs tuus excelsiorē cūcti gētib; q̄ versant̄ in terra. Venietq; sup te vniuersē b̄ndictioes iste ⁊ apphēdet te: si tñ p̄cepta ei audieris. B̄ndict⁹ tu in ciuitate: ⁊ b̄ndict⁹ in agro. B̄ndict⁹ fruct⁹ ventris tui ⁊ fruct⁹ t̄re tue: fructusq; iumētōz tuoz gregez armētōz tuoz ⁊ caule ouitū tuaz. B̄ndicta herrea tua: ⁊ b̄ndicte reliquie tue. B̄ndict⁹ eris ingrediens ⁊ egrediens. Habibit dñs inimicos tuos q̄ p̄surgent a duersuz te: corruētēs i cōspectu tuo. Per vnā viam veniet d̄re: ⁊ p̄ septē fugient a facie tua. emittz dñs b̄ndictōes sup cellaria tua ⁊ sup oia opa manū tuaz b̄ndicetq; tibi in terra quaz accepis. Suscitabit te dñs sibi in p̄lm̄ sanctū sicut iurauit tibi: si custodieris mādata dñi tui ⁊ ābulaueris in vjs ei⁹. Videbūtq; oēs t̄raz p̄li q̄ nomē dñi inuocātū sūt sup te. ⁊ t̄mebūt te. Abūdare te faciet dñs oibus bonis fructu vteri tui ⁊ fructu iumētōz tuoz: fructu terre tue quam iurauit dñs tuis: vt daret tibi

b B̄ndicta herrea tua: quia plena erūt bonis: nec putrescent ibi.

c Et benedictē reliquit tue. i. super abundantie bonorum. i. super abundantie bonorum. i. super abundantie bonorum. i. super abundantie bonorum.